

Arrest

nr. 286 838 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens van 18 november 2022.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 december 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 oktober 2013 nam de IND in Nederland een beslissing tot uitsluiting van internationale bescherming. Er wordt daarbij eveneens een inreisverbod opgelegd van 10 jaar.

1.2. Verzoeker diende meerdere malen een gezinsherenigingsaanvraag in met M., van Nederlandse nationaliteit, deze aanvragen werden telkens geweigerd.

1.3. Op 10 augustus 2017, 18 juli 2018, 3 juli 2021, 9 november 2021 en 12 september 2022 kreeg verzoeker telkens een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Op 12 september 2022 werd een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen (bijlage 13septies).

1.5. Op 14 september 2022 diende verzoeker een verzoek om gezinshereniging in met M.N.. Dit verzoek werd op 19 september 2022 geweigerd.

1.6. Op 16 september 2022 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 oktober 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus met uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat verzoeker een ernstig politiek misdrijf heeft gepleegd in het land van herkomst in de zin van artikel 1, F, van de Vluchtelingenconventie.

1.7. Op 18 november 2022 werd een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar de grens genomen (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten is terug uitvoerbaar overeenkomstig artikel 52/3, §3, van de wet van 15 december 1980

*Aan de Heer, die verklaart te heten: naam: I.
voornaam: O. C.
geboortedatum: (...)
geboorteplaats: B. C.
nationaliteit: N.*

Werd op 12.09.2022, met toepassing van artikel 7, eerste lid, (1° en 5°), en tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Op 16.09.2022, tijdens de vasthouding met het oog op uitvoering van deze verwijderingsmaatregel, diende betrokkene een eerste verzoek om internationale bescherming in. De uitvoerbaarheid van de verwijderingsmaatregel werd tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 52/3, §3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 opgeschort.

Op 28.10.2022 werd hem een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend.

Betrokkene diende geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verwijderingsbeslissing van 12.09.2022 is overeenkomstig artikel 52/3, §3, van de wet van 15 december 1980 terug uitvoerbaar.

Terugleiding naar de grens/vaststelling van de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING/VASTSTELLING NAARA/AN DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 10.08.2017, 18.07.2018, 03.07.2021, 09.11.2021 en 12.09.2022 die hem betekend werden op respectievelijk 13.09.2017, 23.07.2019, 03.07.2021, 19.11.2021 en 12.09.2022.

Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 10 jaar dat hem opgelegd werd door de Nederlandse autoriteiten in 2014. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene werd gehoord op 12.09.2022 door de politiezone Lier. Op de vraag om welke redenen betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst of naar het land waar hij internationale bescherming vroeg, antwoordde hij: "Because of the fear for my life. My life was in great danger that left my country of origin and I did not get the needed protection from The Netherlands". De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn asielaanvraag van 16.09.2022. Uit het onderzoek van het CGVS is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Betrokkene verklaarde tijdens zijn gehoor bij de politie op 12.09.2022 dat hij last heeft van bloedklonters in beide benen. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Op 12.09.2022 werd betrokkene medisch onderzocht in het centrum 127bis, uit dit onderzoek bleek dat betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 van het EVRM.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Betrokkene woont wettelijk samen met de Belgische onderdane mevrouw van N. M. (*22.11.1983) en haar minderjarige zoon C. J. (...) sinds 05.12.2018 te Lier. Een wettelijke samenwoning geeft hem echter niet automatisch recht op verblijf, wat reeds uitvoerig beargumenteerd werd in de meest recente weigeringsbeslissing van DVZ (bijlage 20 dd 07.06.2022, aan betrokkene te kennis gegeven op 10.06.2022). Betrokkene diende op respectievelijk 25.01.2019, 24.12.2019, 17.09.2020, 14.07.2021 en 08.12.2021 een aanvraag tot gezinshereniging in met mevrouw V. N.. Telkens werd deze aanvraag geweigerd door de DVZ, en deze beslissingen werden aan betrokkene betekend. Op 14.09.2022 diende betrokkene een nieuwe aanvraag gezinshereniging in, die na een negatieve woonstcontrole op 15.09.2022 werd afgesloten op 19.09.2022 en betekend aan betrokkene op 18.11.2022. Op 19.11.2021 werd betrokkene eveneens in kennis gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) geldig 30 dagen. We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Nigeria geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt.

Wat de tijdelijke scheiding van het gezin betreft met het oog op het herstel van het verblijf in het land van herkomst, kan gesteld worden dat deze scheiding geen ernstig nadeel voor het gezinsleven van de betrokkene inhoudt. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639). Bovendien is gezinshereniging een recht, en indien betrokkene aan de wettelijke voorwaarden voldoet, wordt het recht automatisch erkend. Dient te worden opgemerkt dat om verblijfsrecht te verkrijgen op basis van een relatie, betrokkene zich dient te beroepen op de geijkte procedure van artikel 10 van de wet van 15.12.1980, in te dienen bij de Belgische diplomatieke post in het land van herkomst.

Wat het belang van het kind betreft, betrokkene is niet de vader van J. C. en heeft het kind ook niet erkend. In het hoorrecht hem afgenomen vermeld hij ook nergens het kind, hij verklaart enkel dat hij hier is voor zijn vriendin mevrouw V. N..

De betrokkene toont niet aan of specificceert niet hoe een gedwongen terugkeer een verstorend effect zou hebben en hoe dit in strijd zou zijn met de belangen van J. C.. Bovendien werd ten laste van betrokkene op 02.07.2021 een PV opgesteld door de politie van PZ Lier (PV nummer ME(...)) waarin vermeld wordt dat betrokkene het kind onderuit getrapt heeft, waarbij Joppe gewond raakte aan zijn elleboog. Dit alles in acht genomen, kan niet aangetoond worden dat een terugkeer van betrokkene naar zijn land van herkomst, om indien gewenst via de geijkte procedures en de heersende maatregelen in acht genomen, legaal het Rijk opnieuw terug binnen te komen, de rechten van het kind in kwestie zouden schenden.

De betrokkene toont niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst of in een land waartoe beiden toegang zouden hebben. Zowel betrokkene als mevrouw V. N. wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Betrokkene dient, indien hij dat zou wensen, vanuit zijn land van herkomst via de geijkte procedures een aanvraag in te dienen om legaal naar België terug te kunnen keren. Tevens zal hij hierbij de termijn van het Schengenreisverbod hem door Nederland opgelegd dienen te respecteren, of de intrekking daarvan aan te vragen. In tussentijd kunnen betrokkene en mevrouw V. N., indien zij dat zouden wensen, hun band onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

Op basis hiervan kunnen we concluderen dat een terugkeer naar Nigeria geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 10.08.2017, 18.07.2018, 03.07.2021, 09.11.2021 en 12.09.2022 die hem betekend werden op respectievelijk 13.09.2017, 23.07.2019, 03.07.2021, 19.11.2021 en 12.09.2022. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 10 jaar dat hem opgelegd werd door de Nederlandse autoriteiten in 2014. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden vanaf 18.11.2022 teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep, gelet op het feit dat hij op 24 oktober 2013 een inreisverbod van tien jaar werd opgelegd dat actueel nog steeds van kracht is. De vernietiging van het bevel om van het grondgebied te verlaten kan verzoeker geen voordeel opleveren vermits verzoeker nog steeds niet op het grondgebied kan verblijven.

2.2. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing een “*beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens*” is, waarbij er op wordt gewezen dat het reeds gegeven bevel om het grondgebied te verlaten (van 12 september 2022) terug uitvoerbaar is overeenkomstig artikel 52/3, § 3, van de vreemdelingenwet. Naar luid van deze bepaling wordt de uitvoerbaarheid van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de vreemdeling op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp uitmaakt en waaraan hij nog geen gevolg heeft gegeven, tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming opgeschort overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70 van de vreemdelingenwet. De minister of zijn gemachtigde ziet dus af van het nemen van een nieuwe verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel. In de mate het beroep gericht is tegen een bevel om het grondgebied te verlaten, is het dan ook niet-ontvankelijk.

Uit een schrijven aan de Raad overgemaakt door de verwerende partij op 1 maart 2023, blijkt dat de verzoeker op 19 januari 2023 werd vrijgesteld. Hieruit blijkt dat er een einde is gekomen aan de beslissing tot vasthouding en de beslissing tot terugleiding naar de grens. Artikel 7, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat de minister de betrokken vreemdeling naar de grens kan terugleiden. Daartoe kan, overeenkomstig het derde lid van die bepaling, een maatregel tot vasthouding worden genomen die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de terugleidingsmaatregel. Er blijkt niet dat *in casu* minder dwingende maatregelen werden genomen.

De vrijstelling van verzoeker heeft aldus tot gevolg dat de terugleidingsprocedure door de verwerende partij wordt stopgezet, zodat de beslissing tot terugleiding naar de grens minstens impliciet is opgeheven. Een nieuwe terugleiding naar de grens van verzoeker vereist immers dat de verwerende partij een nieuwe beslissing tot vasthouding met het oog op terugleiding neemt. In zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding/vaststelling naar de grens, is het bijgevolg zonder voorwerp.

Ter terechtzitting op deze vaststellingen gewezen, formuleren de partijen geen opmerkingen.

Het beroep is niet-ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingen,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT